

GLASILO

„Slovenskega osrednjega čebelarskega društva za Kranjsko, Koroško in Primorsko“
s sedežem v Ljubljani ter „Slov. čebelarskega društva za Spodnje Štajersko“.

Urejuje FRANČIŠEK ROJINA.

Izhaja 10. dan vsakega mesca in se pošilja udom zastoj.

Leto XV.

V Ljubljani, mesca aprila 1912.

Štev. 4.

Naznanilo.

C. kr. finančno ravnateljstvo je društvu naznanilo, da naj se neobdačeni sladkor porabi do 21. junija. To v vednost čebelarjem. ODBOR.

Čebelar v aprilu.

Čebelarjeva opravila se ne dajo natanko ločiti po posameznih mescih, kakor so zaznamovani v koledarju, ampak se eno in isto pojavlja skozi celo četrtletje. Da ne bodem istega večkrat našteval, ti svetujem, da vzameš marčno številko v roke in jo še enkrat prebereš, predno jo odložiš za vedno na stran. Marsikaj tam povedanega velja še tudi za ta mesec.

V tem mescu spraviti moramo čebele na višek hitrega razvoja. To dosežemo z zadostnim živežem, toploto in vodo. Teh reči torej ne sme čebelam nikdar primanjkovati, če hočemo imeti močna ljudstva, močne in zgodnje roje. Slabičev v tem času ne trpimo! Od takih ni kaj prida dobička pričakovati. Raje jih združimo. Dva slabiča lahko tvorita enega močnega, od katerega zamoremo tudi kaj upati.

Združuješ na ta način, da odstraniš slabejo, oziroma starejo matico. Že 12 ur pozneje jih smemo v tem času združiti na način, opisan v marčni številki, ali pa tudi tako, da dodamo k panju, ki smo mu odstranili matico, onega z matico. Sate iz tega obesim na stojalo in poiščem matico. Sat z matico obesim za malo časa v kakšno prazno medišče, da je ne izgubim.

Nato odvezamem tudi iz brezmatičnega vse sate do zalege in še nekaj te. Potem zlagam sate obeh panjev — seveda najprvo take z zalego — nazaj, da so med seboj pomešani. Oziram se na starost zalege. Nekako vmes obesim tudi sat z matico. Nekaj satov pa bode treba sploh odvzeti, ker bi jih bilo preveč za eden panj. Ako delam mirno in vse čebele dobro nakadim s tobakovim dimom, se bode vršilo vse kaj dobro. Čebele so nekako osuple. Prve se čutijo vsled brezmatičnosti osirotele, druge pa so, ker v tujem stanovanju, tudi pohlevne. Paziti pa moram, da ne prehladim zalege. Iz izkušnje vem, da je bilo združevanje na ta način še najmanj težavno in se tudi čebele ne grizejo.

Najmanj vsakih 14 dni enkrat preglej vsak panj, zabeleži si zalogo živeža, napredovanje zalege in ljudstva. Dno vsakokrat osnaži! Kmalu bode treba razširjevati vališče. Za pravilo imej, da dodaš sate šele tedaj, ko čebele že dobro obsedajo zadnji sat. Dodeni vedno le izdelane sate! Kmalu bodeš sicer smel razširjevati tudi z umetnimi medstenami, za sedaj pa bi to bilo še prezgodaj. Umetne stene so prilepljene samo zgoraj, ob straneh in spodaj pa jih manjka za 1 cm, da se ne skrivijo. Samih začetkov pa starcem sploh ne devaj, ker napravijo v času pred rojenjem vedno preveč trotovega dela. Sate pridevaj zadaj pred okno, ne pa med zalego!

Ako najdeš preveč strdi, da je ne moreš porazdeliti med druge panji, pa jo shrani. Ne vemo, kaj še vse lahko pride. Iztočimo pa jo tudi lahko, ker ni kandirana. Ako pa si jeseni pital s sladkorjem, pa je stvar drugačna. Take ne smeš iztočiti, ker bi to ne bila pristna strd, ampak zmes, podobna sirupu. Čebelar bi postopal nepošteno in bi sebi in drugim onečastil dobro ime. Ta glas pa moramo čebelarji visoko spoštovati in si ga izkušati pri vsaki priliki izboljšati. V tem slučaju torej ne odvezmi nič satov, ampak jih za silo odkrij, in čebele bodo to strd porabile za pitanje zalege, obenem pa bode to najbolj varno špekulativno pitanje.

V aprilu, pet tednov pred glavno pašo se začne ponekod špekulativno pitanje. Ker pa se začetnik v čebelarstvu sploh ne pečaj s temi poizkusi, ki so dvorezen nož, se tudi ne mislim baviti dalje s tem vprašanjem. Kvečjemu odkrij, kakor rečeno, od časa do časa nekaj strdi v panju. Kdor pa je mnenja, da mora špekulativno pitati, pa poglej aprilove številke prejšnjih letnikov, da kaj važnega ne opusti. Predvsem pa mora imeti tudi dovolj časa, da ne bode nekaj začel, česar ne more izpeljati in bi si mogel napraviti mnogo škode.

Koncem mesca in začetkom prihodnjega imeli bomo v ugodnih legah prve roje. Čebele bodo poprej vsak mali prostorček porabile za trotovo satje, nategnile bodo matičnjake, in matica bode vanje zalegla jajca. Glede trotovine ne smemo pustiti čebelam proste volje, ampak omejimo jim možnost, gojiti v panju vsega skupaj več kot za 1 dm² trotove zalege. Nekaj pa jo morajo imeti, ker to zahteva čebelna narava in jih vspodbuja k večji pridnosti.

Za roje si pripravi panji, prilepi 2½ cm široke začetke, ki so za 2 cm krajši kot okvirček. Pazi, da bodo celice v vodoravni vrsti, ne pa v poševni smeri, kar se ti v naglici lahko pripeti. Ako imaš na pol izdelanih satov, pa jih sedaj porabi za roje tako, da menjavaš z začetki.

Dno v panjih bodi snažno, ker v odpadkih živi ličinka nadležne vešče. Svojo zalogo praznih satov na podstrešju pa pridno žveplaj in sicer v vedno krajših presledkih!

Začetniki se sedaj pogodite za močne in prve roje z lanskó matico!

Narava povsod kaže kraju primerno svojo najlepšo stran. Cvet pri cvetu: tu breskva in marelica, tam zopet spomladno resje, travnik in njiva; kamorkoli se ozreš, zagledaš za naše čebele pogrnjeno mizo. V par dneh že zacveti višnja in črešnja. Hruška tudi že komaj brzda svoje debele popke, da se ne prenaaglijo. To bode veselja in šumenja!

Ako le še k vsemu temu da Bog primernege, toplega vremena, pa bode zavládalo veselje med otroci — ne, — med nami čebelarji; zakaj predno se bodemo zavedali, pa ućakamo čas veselega in obilnega rojenja. To bode dela in vrvenja! Dal Bog, da se ne motim v svojih velikonoćnih sanjah! —an.

Čebelarška razstava v Celju!

Po naroćilu razstavnega odbora Iv. Juranćić.

Pred dobrim mescem se je izrekla odloćilna beseda, da se vrši povodom desetletnice „Slov. čebelarškega društva za Sp. Štajersko“ čebelarška razstava od 29. junija do 2. julija t. l. v Celju. Prvić stopimo Slovenci s čebelarško razstavo pred svet. Nevaren, koćljiv je ta korak, kar ve natanko le oni, ki je že kedaj sodeloval pri kaki razstavi. Uspeh je jako odvisen od spretnega vodstva in od vrlih, stvarno vnetih udeleženecv. Razstave sploh se od širnega ljudstva premalo cenijo, zlasti pa še mi čebelarji ne vpoštevamo dovolj pomena in važnosti čebelarških razstav. Glavni namen razstave je seveda pouk. Tu spoznava strokovnjak razne dobre in boljše priprave, panji, orodje, krajevno razliko pridelkov, priporočljive in manj vredne novotarije, stare, zgodovinske predmete itd. Kupec in konzument se zeznanita z najboljšim blagom in njega proizvajalcem. Oblastnijam se pokaže pomen in važnost čebelarstva v narodnem gospodarstvu, da potem vedo dostojno ceniti ter po možnosti šćititi in podpirati to panogo kmetijstva. Širša javnost pa občuduje in spoznava v podobi in besedi idealni pomen čebelarstva in istega žlahtne pridelke, da potem „poezijo kmetijstva“ bolj spoštuje ter se za čebelne pridelke in čebelarške ideale bolj zanima.

Razstava stane truda in žrtv. Ne smemo pa misliti, da je to izgubljeno. Poglejmo na razne druge razstave; videli bodemo, da marsikateri razstavljavec žrtvuje po več tisoćakov, in ni mu jih žal, saj jih ni potratil, ampak po drugi strani se mu obilno povrnejo. Žrtvovati mora več ali manj denarja, truda in časa vsak razstavljavec, ako hoće svoj namen doseći. Ti nameni so pa seveda zopet različni. Ta ima premalo odjemalcev za med; pojdi z njim na razstavo, tam bo veliko opazovalcev, med njimi tudi mnogo kupcev. Drugi bi rad kaj drugega boljše razpećaval; prinesi na razstavo, kar imaš, in dobro boš prodajal. Tretji bi rad kupil kako izbornó orodje ali enako pripravo; pojdi na razstavo, tam je veliko raznih čebelarških potrebšćin, da

si jih ogledaš, in tudi strokovnjakov bo tam dovolj, da ti pravo nasvetujejo. Četrty pa se menda ne zanima posebno za drugo, nego rad bi imel blestečo svetinjo ali izdatno denarno darilo; le prinesi vse, kar imaš izbornega, in darilo ne bo izostalo!

Kaj se bo razstavilo na čebelarški razstavi?

1. Žive čebele. To je predmet zlasti za bližnje čebelarje in za one, ki s čebelami trgujejo. Iz velike daljave je prevažanje čebel težavno in nevarno. Vsekako pa naj razstavi, kdor ima kak poseben ali zgodovinsko imeniten panj. Zlasti se ne sme pozabiti, da bodo naši stari, „slamnaty koši“ zastopani.

2. Prazni panji. Vsake vrste panj, ako je dobro in pravilno izdelan, je vreden, da se ga razstavi. Pri tem zopet ne smemo pozabiti, kdor ima kak poseben, čuden, izvanreden panj, naj ga vpošlje.

3. Orodje. Dobro izdelano in praktično orodje, tudi starine te vrste.

4. Čebelni pridelki: med in vosek. Čisto, pristno blago; med v raznovrstnih posodah, v steklenicah, ploščevinastih posodah, v lesenih dežah itd.

5. Izdelki iz medu in voska: medica, likerji, umetno satovje itd.

6. Učila: Čebelarške knjige, časniki, slike, načrti, fotografije, modeli, preparati.

Pri predmetih pod 2, 3 in deloma 6 je izjaviti, ali so lastnega ali tujega izdelka; predmeti pod 1, 4 in 5 pa se zamorejo razstaviti le, ako so lasten pridelek. Med razstaviti je pripuščeno le štajerskim čebelarjem in sicer članom „Spodnještajerskega čebelarškega društva“.*)

Vsak razstavljaivec naj se čim prej oglasi pri „Čebelarškem razstavnem odboru“ v Celju za prigrasnico, v katero vpiše za razstavo namenjene predmete po določilih, ki so pridjana prigrasnici. Izpolnjena prigrasnica se vpošlje razstavnemu odboru nazaj.

Med časom razstave in sicer drugi dan predpoldnem se bodo vršila strokovna predavanja znanstvene in važneje praktične vsebine. Cenjeni gg. strokovnjaki, ki bi blagovolili predavati, naj se javijo ter naznanijo predmet do 1. jun. „Čebelarškemu razstavnemu odboru“ v Celju.

Kako se predmeti pripravijo in razstavijo? Vse naj bo vestno, natančno delo, dober materijal; pridelki čisto, zanesljivo, pristno blago v čednih posodah ali lični okliki, sploh vse naj bo okusno prirejeno. To je glavna stvar in strokovnjaku popolnoma zadostuje. Vendar lajik radovednež hoče še razne olupšave, kake posebnosti ali čudne oblike, oziroma umetne sestave, ki je čebelarju le igrača, vsekako je pa v splošnem smislu tudi umestna. Zato občinstvu prav ugaja, ako se tu in tam posamezni predmeti, zlasti cele skupine s cveticami itd. okrase. Panji, predstavljajoči kake stavbe, vile, cerkve ali gradove se lahko obdajo z umetnimi vrtovi, parki itd. Medene posode, zlasti steklenice, naj imajo lične etikete z naslovom razstavljalca. Steklenice naj bodo enotne, kakršne se dobijo v prodajalni steklenin „I. Strupi v Celju“, etikete pa naj vsak naroči pri razstavnem odboru ali tudi pri tvrdki Strupi.

Zakaj to? — Op. uredn.

Okusno prirejeni in primerno razpostavljeni predmeti privabijo tudi radovednega nečebelarja v ono skupino občinstva, ki si hoče pridobiti globlji vpogled v čebelarstvo, in ravno v teh krogih imamo največ prijateljev čebelarstva ter odjemalcev medu. Na razstavi je torej neizogibno marsikaj, kar se čebelarju-strokovnjaku zdi le nepotrebno lepotičje in prazna igrača brez strokovnega pomena, kar pa morajo ocenjevalci seveda oprostiti ter še — ako idealno sliko cele razstave še zviša — v oceno pritegniti.

Marsikdo je menda že zdaj radoveden, kak bo kaj uspeh te razstave; a prikrit je še vsem, pokazal se bo pa — ob koncu — v vsej svoji luči. Ali bo dober ali slab, je odvisno od nas vseh. Ko stopimo torej na tej poti prvič v javnost ter hočemo v tem podjetju proslaviti desetletnico „Slov. čebelarskega društva za Sp. Štajersko“, bi naj razstava predočila jasno sliko našega desetletnega uspeha in napredka. Ta slika bo pa le takrat resnična in prava, ako se razstave vsi z vnemo udeležimo ter tako k temu blagemu delu narodne prosvete pripomoremo. Ako pa ostanemo mlačni in se razstave slabo udeležimo, njen izraz ne bo pravi, bo lažnjiv, ker ne bo tega svetu pokazal, kar se je v teku teh let v resnici zgodilo. Vsi, vsi se torej potrudimo. Odbor nam bodi rodovitna matica, mi vsi pa neumorno delavne čebele! Večinoma vsak čebelar, ako le nekoliko pomisli in okoli sebe pogleda, bo našel kak predmet, ki je vreden razstave. Pokažimo torej svetu, da po vzgledu naših skrbnih čebelic pridno delamo; v korist bo posamezniku, osobito pa v čast in dobrobit vsemu slovenskemu čebelarstvu!

Čebelarji.

Spomini. Piše M. P.

2. Podreberčan.

Sosed Podreberčan je bil doma pri Mežnarju v vasi sv. Križa, ki leži že v Savski dolini, pa vendar še spada z nekaterimi drugimi seli vred v moravško faro. Deset minut od sv. Križa je oddaljena vasica Zagorica, v kateri se je rodil slavn slovenski junak in učenjak Juri baron Vega.

Mežnarjev Janez se je priženil k Podreberčanu v naši vasi. Prišel je na malo posestvece z razdrtimi gospodarskimi poslopji in z napol razpalo hišico, katera je v svoji starosti tako zlezla v tla, da so se mala okenca skrivala pod obstensko klopjo, kakor bi jih bilo sram voznikov in potnikov, ki so prihajali po občinski poti, držeči tik mimo Podreberčanove bajte. Podreberčan je bil svoje žive dni trpin in mučenik. Ko sta mu dorasla otroka in bi mu bila že lahko pomagala, sta pustila starega očeta in šla po svetu. Po smrti svoje žene je ostal sam. Za to se ni čuditi, da se je možakar še enkrat oženil, čeprav je imel že dobrih šest križev na plečih in mu je bil glavo zapadel sneg. Gori s Štebali je dobil drugo ženo, ki je bila precej mlajša od njega. Pa ne morem reči, da bi bila zaničevala postarnega svojega moža.

Podreberčan je bil gotovo najrazumnejši čebelar v naši vasi. Na lahko nagnjenem bregu za hlevom je stal njegov čebelnjak. Bil ni tako velik kakor naš, a prikupil se ti je na prvi pogled po svoji snažnosti in ličnosti. Posebnost pri njem je bila ta, da spodnji tramovi niso prosto sloneli na tleh ali na navadnih kamenih, ampak da je ves čebelnjak nosilo četvero močnih železnih podstavkov, ki so počivali v štirih zgoraj izvotljenih kamnih. Votline pa so bile vedno napolnjene z vodo. Tako ni mogel s tal priti noben nepoklican mrčes v čebelnjak.

Nadalje je gledal Podreberčan na to, da so bile končnice pri vseh panjeh lepo poslikane. Če se ne motim, je nekaj teh slik napravil sam, nekaj mu jih je pa menda naredil Jernikov Jernač, ki je bil najspretnější slikar v naši vasi. Meni je posebno ugajala tista podoba, ki je predstavljala boj nevernega Pegama s kranjsko korenino Krištofom Lambergarjem. Saj veste, da je bil Pegam zvezan s hudičem in da mu je ta pomagal v boju. Poleg prave glave je videl vsak Pegamov nasprotnik še dve drugi, ki sta se v slepilo prikazali na Pegamovih ramah. In Podreberčanova slika je res kazala divjega Pegama s tremi glavami. Kar lasje so se mi ježili, ko sem ogledoval tega orjaka in poslušal, kar mi je Podreberčan pravil o njem. Pegam je s hudičevo pomočjo preslepil in premagal mnogo vrlih junakov. A Kranjec Lambergar mu je bil pa le kos. Lepo je namreč stara mamica poučila ljubega sina Krištofa Lambergarja, odkod izvira Pegamova moč in sila in nepremagljivost. Krištof je v srcu ohranil materino navodilo, ni se dal premotiti po dveh pričaranih glavah, ampak je krepko zamahnil po srednji in mu jo pri tej priči odrobil. Tudi drugi panji so se ponašali s prelepimi slikami. Pa nobena ni tako vplivala name in se mi tako globoko vtisnila v spomin kakor tale, ki je predočevala dvoboj Pegamov in Lambergarjev.

Čebelarji so navadno tudi sadjarji. Podreberčan v tem oziru ni delal izjeme. Prijetno dolinico pred svojo kočo si je izbral, da ondi priredi mal sadovnjak. Posekal je tistih par trhljih starih, nerodovitnih sadnih dreves in nasadil lepo število samih ravnoraslih, krepkih divjakov, katerih je nabral po bližnjih gozdovih, in jih pocepil in požlahtnil s samimi okusnimi vrstami jabolk in hrušek. Drevje je vrlo uspevalo, saj je raslo v dolinici v mirnem zavetju, zavarovano pred hudimi vetrovi in strupeno slano. Kdo bi bil zameriti mogel Podreberčanu, da je bil nekako ponosen na svoj vrt, ki ga je sam vzgojil v potu in trudu, nebo pa mu je dalo obilo sreče, ker je bil njegov trud velik in pošten. Prava slast je bila ogledovati cvetoči Podreberčanov vrt spomladi, ko ga je obiskovalo na tisoče in tisoče čebel in se naslajalo tankaj s sladkim medom. In jeseni nisi mogel kar tako hitro mimo tega vrta, ustavil si se in sam veselil teh debelih jabolk in hrušek, ki so obilo poplačale Podreberčanu vso skrb, katero je imel za sadno drevje. Kadarkoli me pot pripelje mimo Podreberčanovega vrta, se z veseljem ozrem nanj pa se spomnim na moža, ki je tako lepo poskrbel za svoje naslednike in jim zapustil toliko rodovitnega drevja.

Pri Podreberčanu sem se naučil pritrkavati. Podreberčan je hodil pritrkavat v grajski turen naše vasi, kar se je bil naselil tukaj. Jaz sem imel

že od mladega neko prirojeno veselje do zvonjenja. Kot otrok sem pritrkaval na lončene zvonove, katere mi je kupil oče. Dobil sem pozneje tudi mal zvonček iz bron. Pa sem rasel in vse to me ni več zadovoljilo. S prvimi zvonovi zvoniti, to je bila moja srčna želja. Spolnila se mi je in Podreberčan me je vzel v šolo. Reči moram, da je dobil v meni zvestega in hvaležnega učenca. Kmalu sem se ugloobil v umetnost pritrkavanju in odslej sva redno pred vsemi velikimi prazniki pritrkavala s Podreberčanom v grajskem turnu. Imeli so v njem samo dva mala zvona; tretjega sva nadomestila na ta način, da sva v večji zvon obesila še en žvenkelj. Ob posebnih praznikih, kakor v Božiču, o Veliki noči in o Binkošti sva hodila zvonit tudi dan. Pazila sva, da sva začela v vsej dolini pritrkavati prva; no včasih so naju vendar prehiteli drugi. Podreberčanu je bilo zlasti v Binkoštni noči na tem, da sva začela prva, in sicer že par minut pred polnočjo. Rekel mi je večkrat: „Veš fant, današnja noč ima posebne moči, dobre in slabe; da se preženo slabe, je treba zgodaj začeti pritrkavati.“

No, v grajskem turnu sedeti in pritrkavati, je bilo res pravo veselje. S turna se je videlo skoro po vsej dolini; kako prijazno se je belila na vzhodni strani velika cerkev na Limbarski gori, na zapadni strani pa se je skrivala nad drevjem cerkev sv. Trojice na malem hribu. Najlepše pa je bilo v turnu Veliko soboto popoldne. Pitrkavati sva začela ob treh in prav tedaj so v grajsko kapelico, stoječo na mičnem brdu, od vseh strani hitela dekleta z belimi predpasniki in na glavah z mogočno obloženimi jerbasi, katere so pokrila s živo pisanimi robci. Nesla so v grajsko kapelico kolač k blagoslovu. Jej, pa kako se jim je po blagoslovu mudilo domov. Letele so doli po bregu v vas. Bal sem se, da se jim prevrnejo jerbasi z glav. A naše ženske so tega vajene. Kakor pribiti so jim čepeli jerbasi na glavi in hitele so domov. Zakaj? Pravijo, da se omoži še tisto leto ona, katera prinese kolač prva domu. Takole vam ženske hrepene po zakonu in silijo vanj. Kakor bi bil zakon res taka dobrot. Če bi vedelo to ali ono dekle naprej, kako se ji bo godilo pod zakonskim jarmom, bi skušala biti pač z žegnomo zadnja doma pa ne prva. Nikdar ne pozabim, kako sva s Podreberčanom hodila zvonit v grajski turen. Rečem vam, da bi še tisti trenutek pred smrtjo rad malo potrkal, takole v en „žlak“ (udarec), pa v „tri“, pa v „polčetrtega“ in v „pet žlakov“, vsakega malo, pa bi mi bil gotovo lažji odhod v krtovo deželo.

Podreberčan je bil spreten ključavničar. Ne vem, ali se je tega naučil že doma pri sv. Križu ali se je šele v naši vasi poprijel te obrti. Popravljal je ključavnice, lotal odkrnjene ključke, zdravil pokvarjene nože, največ dela pa je imel s puškami in pištolami. Zlasti s pištolami; tedaj je vsak kmečki fant imel pištolo na eno ali dve cevi, da je streljal ž njo na Sveti večer, pa ob godovih in ofceti. Spominjam se, da je nam popravil mal kanonček, ki ga je bil prinesel Lišajev oča iz Čemšeniške graščine; kanonček je imel prevelik prašnik. Podreberčan pa ga je zožil in odslej smo lahko streljali s kanončkom brez zadrege.

Podreberčanu ne morem očitati, da bi bil v kateremsi bodi oziru slab človek. Res pa je, da je bilo malo čudaka v njem. Naj vam samo to povem,

kako je pripravljajl kamenje za novo hišo. Kadar je šel v gozd, pa našel
 ondi kamen, ki se mu je zdel posebno pripraven, ga je kar naložil v oprtan
 koš vrh smerečja ali drugega vejevja in ga tovoril domov, kamor je imel iz
 gozda nad uro hoda. Ne vem, zakaj ni rajši nakopal kamenja po bližnjih
 vaških njivah in pašnikih in ga odtam speljajl ali znosil domov. V nekaterih
 stvareh se je obnašajl mož nekam nenavadno in skrivnostno. Zato so ga
 hudobni jeziki obdožili, da zna coprati, da škoduje tistemu, ki se mu je za-
 meril. Njegov sosed Lagaj je bil za trdno prepričan, kadar mu je poginilo
 kako prase, da mu je to Podreberčan „naredil“. Govorili so o njem, da ima
 izpiske iz „kolomona“ in druge coprniške pripomočke. A vsak pameten možakar
 in vsaka razsodna ženska v vasi je vedela, da so vse to prazne čenče in da je
 Podreberčan prav tak navaden človek, kakor smo vsi drugi, ne pa kak coprnik.

Še en spomin na Podreberčana! Ko so me peljali prvič v šolo, je na naš voz prisedel tudi Podreberčan. Prav tiste dni je bil namreč v Ljubljani velik jesenski sejem, ki je trajal teden dni. Na ta sejem je šel Podreberčan, nakupiti je hotel, če se ne motim, raznih železniških starin, ki jih je rabil pri svoji ključavničarski obrti; take stvari se pa ob velikih sejmi, zlasti na starinarskem trgu, na takoiimenovanem „tantelmarktu“ najceneje dobe. Razen Podreberčana se je z nami vozil tudi Jakec iz Javorščice; Jakec je bil vne lovec. Ker se je pravkar začel lov, je vzel svojo puško, ki mu ni več ugajala in nič več prav nesla, da jo zamenja z drugo v Ljubljani. Vidite, takole družbo sem imel na svoji prvi poti v Ljubljano. To pa je gotovo, da mi je bila vožnja v tuje mesto mnogo lažja, ker so me spremljali stari znanci in prijatelji. Kajti tudi z lovcem Jakcem sva si bila dobra in še se z veseljem spominjam, da sem se vselej udeležil njegovega godovanja, kadar sem le bil doma.

Naše opazovalnice.

Poročevalec Jos. Verbič.

Ljubljana. Poročila o mescu marcu so različna. Nekteri hvalijo, drugi tožijo. Povsod je bilo vreme zelo toplo, in pri nas je padlo živo srebro le dvakrat ponoči na 1° pod ničlo. Imeli smo pa mnogo dežja in vetra, ki sta uničila marsikatero pridno čebelico, rediteljico. Neutrudno so iskale in nabirale cvetnega prahu, ki so ga dobile v prvem času pri nas posebno veliko na spomladanskem žefranu in pasjem zobu, proti koncu mesca pa na marelicah, breskvah in češnjah. Vsled izvanredne toplote in množine dobljenega cvetnega prahu so se vsepovsod boljše razvilé, kakor druga leta v tem času.

Hirska Bistrica. V prvih dveh tretjinah vreme ni bilo ugodno za razvoj, akoravno ni bilo mraza. Boljša je bila zadnja tretjina. Cvetnega prahu so čebele obilo donale z leske in mačkovca. O grizi letos ni bilo sledu. Čebele so prav dobro prezimile. Žnideršič.

Kranj. Česar sem se bal, se je zgodilo. Ker so se čebele v februarju močno povzdignile glede zalege, so v marcu tiščale pri vsakem vremenu iz

panjev. Paša na vrbah je bila zelo zapeljiva, in dobra polovica čebel je našla na njih smrt. Izkazalo se je zopet, da prezgodnji porodi niso veliko vredni.

Konjedic.

Podgorje pri Kamniku. Čebelarska zima je končana. Poraba zaloge od 1. novembra do 31. marca je znašala 4.65 kg, torej 3 dkg na dan. Najnižja temperatura v tem času je bila 10° pod ničlo. — V marcu je bil dež na dnevnem redu, vendar je zalega močno napredovala. Nekteri panji so kar čudeže delali, ker bili so zadej že močno zasedeni. Ako bo še april ugoden, pričakujemo zgodnjih in močnih rojev.

Sallath.

Mesečni pregled za marec 1912.

Kraj	Učinek tehtanega panjů										Temperatura			Izletnih dni	D n i					
	Donos			Upad			Čist(a)		Najvišji donos	Dne	najvišja	najnižja	srednja mesečna		z dežjem	s snegom	s solncem			z vetrom
	Mesečna tretjina						pre-bitek	po-raba									0	1/2	celi	
	1	2	3	1	2	3														
Ljubljana	—	—	—	30	40	40	—	110	—	—	24	—1	9	26	15	—	5	15	11	20
Ilirska Bistrica	—	—	—	40	30	60	—	130	—	—	21	0	8.6	14	16	—	6	17	8	17
Kranj	—	—	—	48	59	56	—	163	—	—	20	—2	8	18	10	1	9	15	7	21
Podgorje pri Kamniku	—	—	—	50	30	10	—	90	—	—	21	—1	9.2	22	16	2	9	16	6	27
Rova pri Radomljah	—	—	15	80	30	105	—	200	15	28	17	—2	6.5	27	23	2	9	14	8	20
Struge pri Dobropoljah	—	—	—	50	55	140	—	245	—	—	20	—2	6.4	22	19	—	20	3	8	28
Metlika	—	—	—	70	70	40	—	180	—	—	20	0	8.8	24	18	—	8	20	3	27
Strlac pri Šmarjeti (Dol.)	—	—	65	25	35	80	—	75	20	31	26	1	10.7	23	14	—	7	13	11	25
Brojnica pri Nabrežini	—	—	—	50	50	70	—	—	—	—	25	5	13.1	31	18	—	10	1	20	18
Sv. Duh na Ostrem vrhu	—	—	—	30	50	90	—	170	—	—	20	—2	7.6	25	8	2	7	17	7	—

„Učinek tehtanega panja“ je naveden v dkg.

Rova pri Radomljah. Ker je bilo v februarju prelepo, je bilo v marcu pregrdo. Prvi dve tretjini mesca je bil razen treh dni, samo dež. Zadnja tretjina je bila boljša. 28. so že nosile med, menda iz mačkovine in resja. 23. so bile marelice vse v cvetju, lansko leto pa 9. aprila. Vegetacija je bila najmanj za 14 dni zgodnejša, kakor druga leta. — Ker sem imel polne panji čebel, da se mi ni bilo bati tudi ostrejšega mraza, začel sem že 25. t. m. s špekulativnim pitanjem. Dajem v presledkih enega tedna po en balon razredčenega medu.

Schmeidek.

Metlika. Letos je drevje pričelo izvanredno zgodaj cvesti in sicer: 4. t. m. ringlo, 8. marelica, 11. breskev, 16. češnja, 27. sliva, 28. hruška, 29. jablana. Čebele so pridno prinašale obnožino in v zadnji tretjini tudi nektar, kar sklepam iz zelo male porabe. K. Barle.

Strlac pri Šmarjeti (Dol). Mesec marec nas ni preveč varal v naših upih. Bil je dosti ugoden za razvoj čebel. V zadnji tretjini je že začela bera na breskvi in češnji in tehtnica je izkazala prinos.

Fr. Gregorčič.

Brojnica pri Nabrežini. Solnčni žarki so postali toplejši, narava se je oprostila zimske odeje in nastopila je pomlad. — Akoravno smo imeli v tem mescu mnogo dežja, vendar so se polki prav dobro razvijali in na-
dejam se zgodnjih rojev. Sila.

Čebelarška podružnica za Poljansko dolino priredi dne 28. t. m. ob 3. uri pop. pri Anžonovcu v Srednji vasi praktičen pouk za svoje člane. Poučevalo se bo zabijati rastojišča, zbijati okvirje, vlivati umetno satje, isto z žico pritrjevati v okvirje ter prilepljati začetke. Čebelarji, ako imate veselje do čebel in do napredka, udeležite se tega pouka v obilnem številu! Ta dan se bo sprejemalo tudi nove člane v podružnico. Kdor čebelarjev še ni član naše podružnice, ki pa želi pristopiti, naj se udeleži praktičnega pouka ter naj pove svoje želje. Čebelarji, oziroma člani naše podružnice, pripeljite seboj svoje prijatelje-čebelarje, da jih sprejmemo v svojo sredo. K obilni udeležbi vabi odbor.

Podružnica v Stari Loki je imela letošnji občni zbor na Sv. Jožefa dan ob 3. uri popoldne v gostilni pri „Jelovčanu“ v Stari Loki. Načelnik g. dekan Matija Mrak pozdravi navzoče, zlasti goste iz Kranja in „Čebelarjevega“ urednika in otvori zborovanje s kratkim nagovorom. Tajnik g. Matej Vidmar poroča o delovanju podružnice, blagajnik g. Andrej Hafner pa o denarnem stanju. V novi odbor so bili nato izvoljeni gospodje: Matija Mrak, dekan v Stari Loki, načelnik; Juri Kržišnik, mizar v Zmincu, nač. namestnik; Matevž Vidmar, posestnik v Stari Loki, tajnik; Andrej Hafner, posestnik v Dorfarjih, blagajnik in France Bernik, posestnik pri Sv. Duhu, odbornik. — „Čebelarjev“ urednik g. Frančišek Rojina iz Šmartnega predava po občnem zboru „O spomladanskih opravilih čebelarjevih“ in razvija ob kratkem tele misli. Letošnja pomlad je glede vremena nekaj posebnega, izvanrednega. Zaraditega je čebelarjeva prva naloga, da v pravem času izvrši razna spomladanska opravila. Skrbi naj, da čebele ne bodo trpele lakote; pita naj jih

z medom ali s sladkorjem, raztopljenim v vodi. Pri kranjičih naj se rabijo koritca, ki naj ne bodo premajhna; zaradi pripravnejšega uporabljanja naj imajo koritca spodaj pritrdene po štiri žrebljičke, na katere se postavljajo. Čebelar naj skrbi čebelam za hrano le v slabem vremenu; kdor hodi vedno s polnim piskrom medu okrog čebel, ravna nespametno. V lepem vremenu naj si čebele same nanosijo potrebne hrane. Spomladi je treba temeljito in natančno osnažiti panji vse nesnage; orodje, ki se rabi pri snaženju, je vsem čebelarjem znano. Čebele naj se izvažajo v normalnih kranjskih panjičih, ki so 30 cm široki, 16 cm visoki in 70 cm dolgi. Vsak čebelar naj pazi na to, da spravi na prodaj le dobre, močne in zdrave panji; ako tako postopa, bo naša kranjska čebela še naprej ostala na tistem dobrem glasu, ki ga uživa do danes. Kdor pa odpošilja slabe, zanikarne panji, ta dela veliko škodo in krivico naši čebeloreji in zasluži kazen. — Po predavanju je g. Francišek Rojina čebelarjem razkazoval zanalašč v ta namen naročen Alberti-Žnideršičev panj, ki ga je izdelal Klemenčič na Vrhniki. M. P.

Čebelarstva podružnica v Črešnjici pri Železnikih je imela dne 31. marca t. l. ob pol 4. uri popoldne v Zadruguem domu letni občni zbor. Pri tej priliki je predaval o čebelarstvu gospod France Rojina, nadučitelj v Šmartnem pri Kranju in „Čebelarjev“ urednik. Iz zanimivega predavanja, podajamo tele glavne točke. Kakor drugi Slovani, tako so tudi Slovenci, zlasti Kranjci že od nekdaj marljivo in uspešno gojili čebelarstvo. Ni čuda torej, da je bil prav Kranjec Anton Janša z Breznice na Gorenjskem tisti, ki ga je poklicala slavna cesarica Marija Terezija za učitelja čebelarstva na čebelarsko šolo, katero je prav ona ustanovila. Čebelarstvo je bilo pri nas razvito in razširjeno, ko je med nadomeščal sladkor. Potem pa je začel sladkor izpodrivati uporabo medu, in čebelarstvo je opešalo. Iznova pa se je pri nas povzdignilo pred kakimi štiridesetimi leti, ko je jel Rotschütz v Podsmreki pri Višnjigori izvažati naše čebele v tujino. Za njim se je oprijel kupčije s čebelami znani čebelar Ambrožič v Mojstrani na Gorenjskem in je seznanil ves čebelarski svet s kranjsko čebelo. Kmalu je število trgovcev s čebelami samo na Gorenjskem naraslo na trideset. Med temi trgovci pa jih je bilo mnogo takih, ki niso imeli sploh pojma o čebelarstvu in ki so bili tako neprevidni, da so prodajali slabo blago ter na ta način občutno oškodovali naše čebelarstvo. Zanesli so gnilobo v tuje kraje in pripravili našo čebelo ob dobro ime. Kupčija je znatno padla. A v zadnjih letih se je obrnila stvar na bolje, in kupčija s čebelami se je iznova povzdignila. Tujci so se prepričali, da kranjska čebela po večini vendarle zelo prekaša po svojih prednostih čebele drugih dežel. Prednosti naše čebele so: nenavadna rodovitnost, posebna pridnost in velika pohlevnost. Naloga naših čebelarjev je torej, da spravljajo v kupčijo le dobro blago, panji z bogatim ljudstvom in z mlado matico. Na ta način najbolje skrbe za dober glas, ki ga je doslej uživala kranjska čebela doma in v tujini. Pri kupčiji naj uporabljajo panji, narejene po že znani meri. Kar se tiče čebelarstva v Selški dolini, je pripomniti, da je precej razvito. Lahko bi bilo pa še bolj. Selška čebela se odlikuje po svoji čisti pasmi, zato bi bila jako pripravna za kupčijo. Treba je le moža,

ki bi vzel to stvar v roke in začel prodajati in izvažati čebele iz Selške doline. Na koncu predavanja je g. Fr. Rojina opozoril v obilnem številu zbrane čebelarje na letošnjo nenavadno, ugodno pomlad, vsled česar naj posebno pazljivo ravnaajo s čebelami ako se količkaj vreme prevrže. *M. P.*

Čebelarsko predavanje bo v nedeljo dne 5. maja ob 3. uri v Vavpči vasi pri Semiču pri čebelnjaku g. Martina Golobiča. Predaval bo g. Martin Humek od glavnega odbora čebelarskega društva.

Podružnica v Zgornji Vesci na Koroškem vabi svoje člane in njih prijatelje na občni zbor, ki se bo vršil v nedeljo dne 5. maja ob 3. uri v Bilčovesi pri g. Filipu Martiču (Plavcu). — Predaval bo urednik „Čebelarja“.

Matija Šloser, predsednik.

Podružnica v Kamniku ima dne 12. maja ob 3. uri v Olševku pri Kamniku pri čebelnjaku g. Jakoba Virienta čebelarski shod s predavanjem. Predaval bo odposlanec glavnega odbora c. kr. profesor gosp. Josip Verbič. Na shodu se bo tudi brezplačno srečkalo za razno čebelarsko orodje. Čebelarji, pridite polnoštevilno, ker nihče se ne bo vrnil praznih rok domov. Tudi neudje dobrodošli. Pripnejo naj se društveni znaki. *Niko Sallath.*

Čebelarsko in obenem sadjarsko predavanje se vrši dne 12. maja na Mali nogi pri Kresnicah. O čebelarstvu predava predsednik čebelarskega društva c. kr. notar gosp. Mate Hafner, o sadjarstvu pa sadjarski učitelj gosp. Martin Humek. Ura in kraj predavanj se določi pismeno.

Podružnica v Rihenberku na Goriškem bo imela dne 28. aprila t. l. svoj redni občni zbor s sledečim vsporedom: 1. Volitev odbora, 2. razna vprašanja in nasveti, 3. predavanje o rojenju čebel, čebelarjenje na med v panjih s premakljivim delom. Predaval bo gosp. Janko Strgar od glavnega odbora. Čebelarji, snidite se vsi ob 2. uri popoldne v gostilni pri postaji.

Franc Vidmar, predsednik.

Podružnica v Grahovem ob Bači bo imela v nedeljo dne 28. aprila ob 3. uri pri Sv. Luciji v šolskem poslopju predavanje o ravnanju s čebelami ob času rojenja in o eksportu živih čebel. Predaval bo urednik Rojina.

Fr. Kašca, predsednik.

DROBIŽ.

Posojilnica pri Sv. Benediktu v Slov. goricah je darovala za razstavni fond „Slovenskega čebelarskega društva za Spodnje Štajersko“ znesek 10 K. — Bog povrni! Rodoljubi, posnemajte! *Jurančič.*

»Brez čebel ni sadja«, tako tožijo v obupu angleški sadjarji v zavesti, da so čebele sadjarstvu neobhodno potrebne, kakor sploh rodovitost vseh sadežev pospešujejo. Na Angleškem se je namreč pojavila neka huda, dozda še neznana kužna bolezen, ki je daleč na okoli uničila vse čebele. Naš prosti kmet še o čebelni koristi glede opraševanja cvetja ni dovolj podučen, pač pa to dobro ve izobraženi svet. Znano je, da skoraj vsak meščan, ki ima na deželi posestvo, zlasti vinograde in sadovnjake v Halozah in drugih vinorodnih krajih, hoče imeti tam tudi par panjev čebel, ker ve ceniti njih koristi pri prašenju cvetja. *Jurančič.*

Kako napredujemo na Štajerskem? Ob lanskem občnem zboru „Slovenskega čebelarkega društva za Spodnje Štajersko“ se je izkazalo okoli 800 članov; letošnje tajniško poročilo občnega zbora „Osrednjega slovenskega čebelarkega društva za Kranjsko itd.“ pa izjavlja, da se je 12. številka „Slovenskega čebelarja“ vposlala 491 štajerskim članom. — Dragi rojaki, to je slabo znamenje! To pomeni nazadovanje za 300 članov! Gotovo je največ vzrok tej slabi sliki lanska, izredno slaba letina, vendar tako daleč nas to ne sme oplašiti. Saj „za slabim letom pride boljše!“ Ali bo kmet, ki mu je lani toča pobila večino pridelka, popustil vse nadaljno obdelovanje polja? Ne, sicer naravnost pogine; le še s podvojeno marljivostjo se bo oprijel dela, da kolikor mogoče lansko izgubo zategne.

Bodimo zvesti društvu, kakor so čebele zveste svojemu domu, svoji družbi. Od vsakega izleta se sleherna vedno in vedno vrača v svoj panj, dokler je na trudapolnem poti ne prehití — nemila smrt! „Pojdi in stori tudi ti tako!“ Jurančič.

Napredek čebelarstva v avstrijski državni polovici zadnjih deset let: Leta 1900. čebelnih panjev 996.139, leta 1910. panjev 1.232.380; absolutni prirastek 236.241 panjev; odstotni prirastek 23,72 panjev. (Po ljudskem štetju.)

Jurančič.

Letošnja pomlad je takoj početkoma nudila toliko cvetja, da so čebele izredno mnogo obnožnine in tudi že precej medu nosile. Vsled tega so se tako močno zalegle, da kaj takega v tem času še ne pomnimo. Kar nena- doma pa se je vreme prevrglo, in medena zaloga kar vidoma gine. Ponekod pa imajo vsled lanske ponesrečene ajdove paše prav malo ali nič medu v panjih, zato je treba zdaj vso skrb obračati na pitanje. Torej še enkrat — pozor! ker ob tem suhem vetru cvetje malo ali skoraj nič ne medí, čeprav je solnčno. Se je že zgodilo, da so čebele ob črešnjem cvetju gladu cepale, in če se ti vetrovi v kratkem ne poležejo, bo marsikateri brezkrbni čebelar tudi letos doživel — razočaranje.

57. **potovalni shod nemških, avstrijskih in ogrskih čebelarjev** se vrši letos v Bodenburgu ob Labi na Češkem od dne 3. do 7. avgusta t. l.

Iz spodnještajerskega čebelarskega društva.

Poučni shodi:

5.* Dne 28. aprila v Laškem ob 3. popoldne v slovenski šoli.

6. Dne 5. maja pri Sv. Lorencu na Drav. polju ob 3. popoldne pri čebelnjaku g. župnika.

7. Dne **12. maja na Dobrni** (podružnica Nova cerkev) ob 3. popoldne pri Rednaku.

*) 3. in 4. shod se zaradi prepoznega obvestila nista mogla objaviti v tem predalu, ampak v „naznanilih iz podružnic“.

Shodi se bodo objavljali v „Slov. Čebelarju“ v vsaki številki za drugo polovico tekočega in za prvo polovico prihodnjega mesca, t. j. od 15. do 15. Vodstva podružnic oziroma sklicatelji naj se blagovolijo vsaj 6 tednov pred vršitvijo shoda oglasiti za predavanje naravnost pri podpisnem ali pri društvenem vodstvu. Pri določitvi shodov naj se vpošteva morebitne druge prireditve v istem kraju ali v bližini, ki bi zamogle shod ovirati ali povzročati slabo udeležbo. Določeni shodi naj se pozneje več ne izpreminjajo ali prelagajo, ker se sicer podpisanemu povzročajo velike zmešnjave. Sklicatelji naj skrbijo za dovoljno objavo, oziroma razglasitev shodov v časnikih, pri cerkvi itd., da je udeležba številna in uspeh obilnejši. V preteklem letu se je pripetilo nekje, da je sklicatelj vsled malomarnosti opustil vsako objavo, kar se na tem mestu mora odločno grajati, ker potovanje vendar povzroča stroške, trud in zamudo, ki vsled take brezbriznosti ne pride nikomur v korist. Vsak sklicatelj naj torej preskrbi vsako drugo objavo razun v „Slov. Čebelarju!“

Ivan Jurančič, društveni pot. učitelj.

III. odorova seja

dne 11. aprila 1912.

Poroča tajnik Hinko Zirkelbach.

Navzoči vsi gg. odborniki.

Zapisnik zadnje odborove seje se odobri.

Došli dopisi se prebero in vzamejo na znanje.

Odbor sklene, da se prirede predavanja v sledečih krajih:

V Olševku pri Kamniku dne 12. maja. Predava g. prof. Jos. Verbič.

V Mali nogi pri Kresnicah dne 12. maja. Predava g. predsednik in c. kr. notar g. Mate Hafner. Ob istem času bo predaval o sadjarstvu dež. sadjarski učitelj g. Martin Humek.

Vavpča vas pri Semiču na Dolenjskem 4. maja ob 3. uri popoldne. Predaval bo pri čebelnjaku g. Golobiča g. Martin Humek.

V Rihemberku pri Gorici dne 28. aprila ob 2. uri popoldne. Predava g. Janko Strgar.

V Grahovem ob Bači na Primorskem g. urednik Frančišek Rojina.

V Zgornji venci na Koroškem. Predava g. urednik Frančišek Rojina.

Odbor sklene, da se izvrši predlog g. J. Strgarja, sprejet na občnem zboru leta 1910, da se poprosi žel. ministrstvo za znižano vožnjo pri prepeljavi čebel v pašo in pri 50 panjih tudi za enega pomočnika ter kakor tudi za znižano vožnjo čebelarjem, ki se peljejo k poučnim shodom, tečajem, razstavam itd. proti izkaznici čeb. društva.

Odbor sklene v principu, da se priredi tridnevni poučni čeb. tečaj v Marijanišču mesca avgusta t. l.

Listnica uredništva.

Gosp. J. J. v A. (Štajersko): Glede drugega ocenjevalca naznanimo, ko dobimo odgovor od njega. Urednik ima takrat samo dva dneva (praznik in nedeljo) na razpolago; če to zadostuje, se priporoča za ocenjevalca živih čebel. — Priporočamo se naznanjenje prvih rojev in sploh za sodelovanje pri listu, kakor tudi za risbe in fotografske slike iz čebelarske stroke.

MALA NAZNANILA.

Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov brezplačno, to pa le dvakrat v letu.

- Med**, garantirani pitanec, kg 1 K 30 v, v škafih razne velikosti in v pločevinastih posodah 5 kg za 7 K 30 v s posodo vred, dalje med v satovju, nekaj močnih kranjskih plemenjakov ter deteljno in repno seme prodaje Mihael Zelnik, Dvorje, p. Cerklje, Gorenjsko. 2—2
- 60 panjev čebel** v kranjskih panjih je na prodaj. Cena po dogovoru. Andrej Kopač, Ledinci, h. št. 6, pošta Žiri, Gorenjsko. 2—2
- 29 navadnih kranjčev**, dobro prezimljenih, cena po dogovoru. Luka Šraj, vas Knape, Selska dolina. 2—2
- Prodaj**, siljen radi nedostaje časa, po najnižjih cenah in pod najugodnejšimi pogoji **100 panjev čebel** in sicer 75 s premakljivim delom, ostali kranjčiči, kakor tudi razno čebelarstvo orodje in prazne panje. — Drago Bratina, učitelj, V. Žabljce, pošta Cesta-Sv. Križ pri Gorici. 2—2
- Garantirano pristni med pitanec** v jako okusno zlato lakiranih pločevinastih posodah 5 kg 9 K franko. Umetno satje kg po K 4.40 prodaja Miha Kunovar, čebelar v Dravljah, p. St. Vid nad Ljubljano. 2—2
- Stefan Homan**, čebelar v Škofji Loki ima naprodaj **300 kg zanesljivega pitanca** in **40 kranjskih panjev čebel**. Cena po dogovoru. 2—2
- Okrog 150 panjev čebel**, kranjčev, je naprodaj. Kupci naj se oglase pri Jožefu Rakovcu, Zgornja Dobrava, p. Kropa, Gorenjsko. 2—2
- 6 krepkih kranjskih plemenjakov** ima naprodaj Niko Sallath, Podgorje pri Kamniku. Cena 10—12 kron. 2—2
- Pritlikavo sadno drevje, špalir, divje kostanje, grozdčije in kosmulje **prodaj poceni** I. Lukman, Šostanj. 2—2
- I. N. Babnik, Dravljce pri Ljubljani prodaja: **Zanesljiv med pitanec in točen med** 5 kg posoda 7.50 K —. Vsak pravi čebelar mora imeti Janševi knjigi: »**Popolni nauk o čebelarstvu**«, eleg. vez. 2.40 K, broš. 2 K; »**Razprava o rojenju čebel**«, eleg. vezana 1.60 K, broširana 1.20 K. — Oddati imam tudi nekaj skoro novih **panjev »Pavlinovcev«** à 5 K. Končnice imajo originalne slike. 5—3
- Prodaj 20—26 panjev čebel** na 14—16 satnikih nemške normalne mere od 12—14 kron. — 6 lanskih matic po 4 krone. — Točen ajdov med, zanesljiv pitanec, 6 kg v pločevinasti posodi 10 K 80 h. Čez celo leto prodajam tudi čebele. Jakob Lubec, čebelar, Formin, pošta Možganjci, Štajersko. 2—2
- 17 praznih panjev z okvirji**, 1 leto stare, dolžina 56 cm, visoki 31 cm, široki 41 cm po 8 K komad postavljene na kolodvor St. Janš, **prodaj** Anton Lavre, trgovec v St. Janšu, pošta Krmel, Štajersko. 2—2
- Več škafov pristnega medu**, pitanca 1.30 K kilo. V večji množini še ceneje. J. Eržen, Cerklje, Gorenjsko. 2—1
- Martin Peternelj**, čebelar, Cerkno na Goriškem št. 9 prodaja **150 kranjskih panjev čebel**, panj po 10 K, postavljen na kolodvor Sv. Lucija ali Škofja Loka. Manj kot 50 panjev za en voz se ne prodaja. 2—2
- Mihael Šerjav**, posestnik in trgovec na Kaplji ob Dravi, pošta in postaja Svetna vas na Koroškem ima na prodaj: **180 navadnih panjev gorskih čebel**, ki so utrjene na visočini od 1000—1200 m, $\frac{1}{2}$ do $\frac{2}{3}$ izdelanega satovja, širjave 32 cm. Cena 12—13 K. Pod 32 cm širjave cena nižja. 2—2
- 150 kilogramov zanesljivega pitanca**, doma pridelanega ima naprodaj kg po K 1.40 Jožef Mrak, posestnik na Viču št. 21. 2—2
- 8 panjev ležečih**, visokih 26 cm, širokih 25 $\frac{1}{2}$ cm z 18 okvirji in oknom in 9 ležečih panjev 39 $\frac{1}{2}$ cm širokih, 19 $\frac{1}{2}$ cm visokih z 17 okvirji in okencem, malo rabljenih, prodaja po skrajno nizki ceni H. Peternelj, župnik, St. Viška gora, pošta Slap pri Tolminu. 2—1
- Zaradi starosti prodajam **12 panjev čebel nemške normalne mere**, in 18 kranjskih panjev čebel. Dalje čez 60 praznih panjev z romiči in satovjem in 40 praznih kranjčev iz lipovega lesa; potem vrše za lovenje rojev in drugo čebelarstvo orodje. Jakob Jeglič, strojevodja v pok., Duplje, pošta Tržič, Gorenjsko. 2—1
- Več dobro ohranjenih čebelnih panjev** (kranjčev) 30 palcev dolgih, ter razne širokosti, ima zaradi prevredbe čebelarstva prav po ceni naprodaj Franc Furlan, Verd 23, pošta Vrhnika, Kranjsko. 2—1
- Prodaj 17—20 jako dobrih plemenjakov** (kranjčev), 3 dunajske panji in 8 Droryjevih. Ivan Šlibar, Mišače, p. Podnart. 2—1
- Prodaj se po ceni razno čebelarstvo orodje**, stroji itd. Kdor hoče kupiti naj se obrne na J. Bilca, trg. v Ilirski Bistrici. 1—1
- Naprodaj bom imel roje** majnika t. l., 1 kg težke po 9 K. Franc Pečar, nadučitelj, Sv. Marjeta pri Rimskih Toplicah, Štajersko. 2—1
- Prodaj prav po nizki ceni 70 kranjskih praznih panjev** večinoma prav novih, le nekaj malo rabljenih. Simon Černe, Višelnica, p. Gor. Gornje, Gorenjsko. 2—1
- 150 panjev** (kranjčev) ima naprodaj čebelarska podružnica v Gorjah pri Bledu. Sprejema tudi naročbe za roje in matice. Cene po dogovoru od 8 do 10 K za plemenjake. Tozadevna pojasnila daje podružnični tajnik Jak. Polda. 2—1

FRANC UNGER, Spodnja Šiška,

ima naprodaj raznovrstne prazne panji kakor Preus, Gra-
venhorstov Bogenstilper, nemške normalne mere in kra-
:: njiče. Oddati ima tudi nekaj čebelarskega orodja. ::

Albertijeve panji

mere, matično rešetko in drugimi pritklinami, dalje remeljce za okvirje v vseh dimen-
zijah, blazine za Albertijeve panji in druge potrebščine izdeluje

izdelani po Znider-
šičevem origina-
lu, opremljeni z 18
okvirji racijonelne

Alojzij Trink, mizarstvo : s stroji :

v LJUBLJANI, Linhartova ulica št. 8.

Cena kompletnemu panju K 17.— pri večjem naročilu primeren popust. 6—4.

Kranjska čebelarska zadruga v Ilirski Bistrici prodaja

trčan med

zajamčeno čist, v 5 kg dežicah po K 9.— franko, v 25 kg dežah
po K 1'60 kilogram.

umetno satje

iz zajamčeno čistega voska, za vsako mero prirezano,
kilogram po K 4'60, zabojček s 3 1/2 kg vsebine za K 16.—

Pri večjem odjemu znižane cene.

poštne prosto.

Svojim članom preskrbuje eksportne panji kot so opisani v I. številu predlanskega „Slov. Čebelarja“ s satniki in začetki iz umetnega satja po K 4.—.

Iste z na žico vdelanimi sedmimi umetnimi sati po K 6'60.

Albertijeve panji kompletne kot so v lanskem „Slov. Čebelarju“ opisani po K 12.—. **Iste** z okvirnimi vrati po K 13.—.

Od svojih članov prevzema **svitel trčan med** po K 1'40, **polsvitel** po K 1'30, **poltemen** po K 1'20, **ten** in **ajdov** po K 1'10, **voščine** po K 1'10, **vosek** I. po K 3'20, II. po K 3'10, III. po K 3.— kilogram, vse franko Ilirska Bistrica.

Kdor hoče postati član zadruge mora plačati vsaj 2 K na račun deleža in poslati podpisano pristopno izjavo. 12—2

Udina (2 K) in reklamacije naj se pošiljajo upravništvu „Slovenskega Čebelarja“ v Ljubljani, dopisi in članki za list pa uredniku „Slovenskega Čebelarja“ Fr. Rojnu, nadučitelju v Šmartnem pri Kranju.

Odgovorni urednik Mihael Rožanec. — Lastnik „Slovensko čebelarsko društvo“.

Tisk J. Blasnika naslednikov v Ljubljani.